

Как Трифон Зарезан посети Прага за шести пореден път

Текст: Божана Нишева, снимки: сдружение „Заедно“

15 февруари 2008 година, Прага. Тиха привечер, която напомня за края на зимата. Живописната атмосфера на малостранските стръмни улички и неспокойни спомени ме отвеждат към началото на един празник. За шести пореден път открехвам вратата на клуб „Барачницка рихта“. И отново насреща ми е развеселеният Трифон, гръмко благославящ българския празник на виното в Чехия.

В залата вече се носи привидно кратката музика на гостите от България – P.I.F. Музикантите от Gothard изчакват реда си и загреват на по халба чешка бира. Ритмична суетня изпъстря пространството под сцената – там репетират солистката Ганка Дюлгерова, танцьорите от пражката група „Българи“, които изкусно ще се надиграват с колегите си от бърненския състав „Пирин“. Подготовката за вълнуващата среща на всички приятели на Трифон е в разгара си. В атмосферата витае и един неизменен през последните месеци въпрос – как ще се случи всичко това без нашата Бойка? Притесненията, възцарили се в зала-

та, отстъпват място на прииждащите гости и водещият Мартин Младенов обявява началото на тазгодишния „Трифон Зарезан“. Хората стават все повече. Присъства негово превъзходителство Здравко Попов, посланикът на Република България в Чехия. За успеха на празника допринася съществено Българският културен институт – Прага, представляван от неговия директор, г-н Боян Панчев. Сред специалните гости са Димитър Добрев и Иванка Добрева-Драгостинова, бащата и сестрата на Бойка Добрева, съоснователката на сдружение „Заедно“ и вдъхновителката на „Трифон Зарезан“ в Прага.

Ето така, съпроводена от вековната вещина на св. Трифон в организирането на веселия, започва шестата среща на традициите в Прага, наречена „Трифон Зарезан – балкански бал и празник на виното“. Светлият пазител на лозята не пропуска да ни припомни интересната и дълга история на виното, да ни сближи чрез неговата животворна сила. И ние, увлечени от магията на сакралната напитка, си припомняме вярата на древните траки, че тя умее да преодолява времена и пространства, да свързва нашия и отвъдния свят. Цяла вечер Трифон неуморно разпалва емоциите на всички ни, а ние се об-

ръщаме към него с молитва за живот, за здраве, но и за това да превърне всеки тон и всяка усмивка от тазгодишния ни празник в светлина по пътя на нежната душа на непрежалимата ни Бойка.

А продължението? Продължението е музика в очите, искрящи от приказката на P.I.F. и от вълшебството, което сътвориха Gothard. Продължението е разказ за разтуптените в ритъма на хорото сърца на българи и техните приятели от най-различни националности. Продължението е и разходка из всички краища на България, на която ни водят озарените от обич лица на младите танцьори. На вечерта не липсват нито градус, нито вълнение, които са подсилени от избора на цар на виното. Мнозина мъже се борят юнашки за титлата, а много момичета трябва да оценят усилията им по достойнство. И ето, новоизбраният цар Трифон оправдава очакванията на всички, включително и на развеселения светия. Тридесет и пет годишният Павел Роуха е неуморен чак до края на тържеството. Както повелява традицията, не отказва нито вино, нито ракия, нито да се хване на хорото, нито да раздава усмивки и добро настроение. Така, за да се спазят обичаите докрай, а и за да е по волята на нашия скъп гост Трифон Зарезан, до късно през нощта се вият бурни хора, увличащи всички почитатели на българските празненства, питиета и гозби.

За шести път напускам „Барачница рихта“, а Трифон се отдалечава полка и си тананика песента на P.I.F., с която музикантите откриха вечерта:

**„Бях на сал без ветрове
в спокойно, блясково море.**

**Изгубен, търсещ, вечно стар,
но пак закотвен в тишина.**

А ти не беше там ...“

Вярвам, че Трифон Зарезан остана доволен. И заради това сътвори атмосфера, която спечели още нови приятели на „Заедно“ и на България. Надявам се също, че за сдружение „Заедно“, както и за всички съмишленици и спомоществатели, които ги подкрепиха - Eurotours, Finance Consult, Diama, BGKT, WineColor, Applego, Western Union, благосклонният светия отреди най-ценното - удовлетворението от чудесно свършената работа.

Пътешествие към духовното

На 26 март в Клуба на пътешественика „Karavanseraj“ сдружение „Заедно“ организира поредната Вечер на пътешественика. Този път темата беше „Пътуване по светите места – Александрия, Кайро, Синай и Ерусалим“. Датата на събирането беше символично избрана между датите на католическия и православния Великден. Скъпи гости на срещата

бяха хаджиите Стоян Минев и отец Пламен, които увлякоха публиката с интересните си разкази. Излъчен беше филм, заснет по време на това пътешествие, което всъщност е било официална мисия на чешката православна църква начело с архиепископ Криштоф, митрополит на Чехия и Словакия.

Вечерта беше допълнена от българско вино, много въпроси и сладки приказки, които последваха официалната част на програмата. Известно е, че на срещите, които организира „Заедно“ идва пъстра публика – българи, чехи, които обичат и се интересуват от България, млади студенти и „пътешественици“ от различни точки на земното кълбо, които в момента пребивават в Прага и се интересуват от всичко „мултикултурно“. Всичко това „мултикултурно“, което прави Прага толкова уникално място и добавя още една характерна черта към нейната неповторима атмосфера. Може да видите японки, които слушат в захлас лекция за туризъм в Пирин планина или американци, които пеят „Слушай как шумят шумите“

и се опитват да хванат стъпките на хорото... На последната среща дойдоха руснаци и дори един бразилец! „Омеси се днеска народът“ - би казала баба ми, и разбира се би изрекла мъдрост. Пътуването за много от нас е станало стил на живот. Често преодоляваме големи разстояния, за да се срещнем с роднини и приятели, по работа или на почивка, но и за да опознаем живота на далечни народи, да се напием с пълни шепи от техните културни и исторически богатства, природни красоти и феномени.

В днешното модерно време – време на бързи коли, евтини самолетни билети и всевъзможни начини и средства за придвижване – поклонение до светите за християните земи не е така трудно и опасно, както в миналите векове. Само за сравнение – за да стигнат до земите, където се е родил и живял Спасителят, нашите дядовци е трябвало да пътуват месеци с магарешки кервани и да похарчат кесия пълна с жълтици. Днес препятствията по пътя са от друго естество. За много от нас – хора от посткомунистическите страни – християнската история е „неотворена книга“. Християнските ценности и морал са „démodé“ и малко хора имат време за тях. Именно затова разказът на двама мъже за тяхното необикновено пътуване към духовното беше толкова увлекателен, различен и нов. Мечтата им да построят българска църква в Прага, която да е средище и начин за духовно обединение на българите, живеещи в Чехия, увлече и присъстващите на срещата. Чуха се идеи и предложения за помощ и сътрудничество. Прекрасно е човек да има мечта. Мечта не за нова кола или къща, а мечта за духовно средище, което да служи на всички, които се нуждаят от него. Не всеки има такава мечта, нали?

Пожелаваме на отца и на господин Минев още много прекрасни пътешествия, здраве и успешно реализирани мечти. До нови срещи ЗАЕДНО!

Текст и снимки: сдружение „Заедно“